

200/10

פ ר ו ט ק ו ל

מישיבת הקורטוריון של מוזיאון ש. ברונפמן
שנחסימה ביום 6.8.64, בשעה 4.00 אחה"צ.

נוכחו: א. בירן (יו"ר), א. ישראלי, פרופ' מ. שטקליס, ד"ר ש. אביצור, פרופ' ב. מזד (בסוף הישיבה), מר ט. קולק, ד"ר מ. דותן ופרופ' י. ידין.

נעדרו: פרופ' מ. אבי-יונה, פרופ' א.א. אורבך, פרופ' ח. ייבין, מר י. נבון, פרופ' פראוור, ד"ר ח. רינוח ומשפחת ברונפמן.

השתתפו: ד"ר פ.פ. כהנא, י. יקובי וחמר קולבר (רשמה).

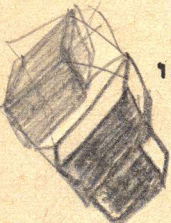
סדר היום: סיוור במוזיאון
דו"ח על הקמת מוזיאון ישראל ומוזיאון ברונפמן בכלל
דו"ח על ההכנות לתצוגת הפתיחה
הצעה לחקן המוזיאון
דיון ראשון בחקציב
בחירת הנהלה מבצע

*

לסעיף 1: חברי הקורטוריון ערכו סיוור במוזיאון.

לסעיף 2: ד"ר בירן פותח בברכה לישיבה הראשונה של מוזיאון ברונפמן, ולאחר מכן מוסר סקירה קצרה על תולדות הקמת מוזיאון ישראל.

"בשנת 1958 הקציבה ממשלת ארה"ב סך 1,500,000 ל"י להקמת אגף מרכזי למוזיאון לאמנות ולעתיקות. הוקם גוף משפטי, אגודה עותומנית בשם "קרן המוזיאון ישראל אמריקה", אשר חתמה על ההסכם עם ממשלת ארה"ב וקיבלה את הכספים לרשותה למטרות הבנייה. ממשלת ישראל הפקידה 84 דונם אדמה בגבעת נוה-שאנן להקמת המוזיאון. (הממשלה עומדת עתה להפקיע שטח נוסף מסביב למוזיאון כדי למנוע בנייה פרטית מסביב למוזיאון. כן הוסכם עם קק"ל על פיתוח גן המצלבה, אשר יהווה המשך לגן המוזיאון). שר החינוך והתרבות מינה בשנת 1958 ועדה להקמת המוזיאון, בראשותו של ראש עיריית ירושלים, נערכה התחרות לבחירת התוכנית והאדריכלים מנספלד-גד זכו בתחרות.

200/10

משפחת ברונפמן מקנדה תרמה - 1,000,000 דולר להקמת המוזיאון ברונפמן למקרא ולעתיקות, והבטיחה את השתתפותה באחזקת המוזיאון לאחר פתיחתו. בהסכם שנעשה עם משפחת ברונפמן נאמר, שבמוזיאון יוצגו ממצאים בעלי ערך מוזיאלי הנמצאים כיום באגף העתיקות, באוניברסיטה העברית וב"בצלאל". כמו כן הוסכם, שיוקם גוף משפטי למוזיאון ברונפמן שבהנהלתו ישתתפו, נוסף לישראלים, ארבעת ילדי ברונפמן. משפחת גוטסמן תרמה - 850,000 דולר להקמת "היכל הספר" אשר יהווה חלק ממוזיאון ישראל.

"בצלאל" קיבלה עד עתה תרומות שונות בסך - 2,200,000 ל"י שבהן הולך ונבנה האגף אשר יאכסן את מוזיאון בצלאל. מר ביילי רוז, אשר תרם את אוסף הפסלים שלו, הקציב את הכספים הדרושים להכנת גן האומנות ע"י ביילי רוז ובניינים אחדים לאיחוסן הפסלים, אשר לא יוצגו בחוץ.

עד עתה הוסקעו בבניין מוזיאון ישראל - כולל מוזיאון ברונפמן לעתיקות, בצלאל, היכל הספר וגן האמנות - קרוב ל- 12,000,000 ל"י.

ב-1962 גמלה הדעה שיש כבר לדון בצורות ניהול מוזיאון ישראל, על כן מינה שר החינוך והתרבות, בראשית 1962, ועדה בראשותו של שופט בית-הדין העליון, מר ויחקון, לנסח הצעות לקביעת המסגרת המינהלית של המוזיאון. הועדה סיימה את עבודתה והביאה מסקנותיה לידיעת שר החינוך והתרבות ביוני 1963. בישיבה שהתנהלה בראשותו של שר החינוך והתרבות ב-12.1.64 הוחלט, אעפ"י ששר החינוך והתרבות הביע הסתייגויות לדו"ח ויחקון, לאשר הרכב הנהלה זמנית בת 12 חברים בראשותו של שר החינוך והתרבות.

לחטיבות "בצלאל" והיכל הספר הנהלוח משלחן. לחטיבת מוזיאון ברונפמן טרם נקבעה הנהלה. בהתאם להמלצות ועדת ויתקון ובהתייעצות עם הארכיאולוגים ואישים אחרים, הוצע למנות הנהלה זמנית למוזיאון ברונפמן, בראשותו של מנהל אגף העתיקות והמוזיאונים במשרד החינוך והתרבות.

הנהלת מוזיאון ישראל החליטה לקבוע את מועד פתיחת המוזיאון ל-11 במאי 1965. בטרם ניגש לסעיף הבא, הדין בתוכנית החצוזה, עוד כמה הערות:

קשה לקבוע את מספר המטרים המדויק הנופל בחלקו של מוזיאון ברונפמן, כיוון שיטנם שטחים המסופחים לברונפמן ול"בצלאל", כגון כ-1000 מ"ר לאולמות הכניסה וכ-2000 מ"ר לטטחי מעבדות ומשרדים מסופחים וטרותים כלליים. ברור, על כל פנים, שעומדים כרגע לרשות מוזיאון ברונפמן 2253 מ"ר, לטם חצוזה ו-2255 מ"ר למחסנים, משרדים, פרזדורים, טרותים וכד', סה"כ 4508 מ"ר.

אני מציע, שבישיבה הראשונה הזו, עם הבעת הצער על העדר נציגי מספחת ברונפמן, היטלח ברכה ותודה לילדי ברונפמן על שאפשרו הקמת אגף זה של המוזיאון, ולאב שמואל ברונפמן ברכה, על שזכה לכך.

הוחלט לקבל את ההצעה.

לרבים מאתנו, גדולים כקטנים, חלק בהקמת מוזיאון ישראל בכלל ומוזיאון ברונפמן בפרט, ורבים הטו טכס כדי שנגיע לשלב זה. אך אחטא להיסטוריה של הקמת מוזיאון ישראל ומוזיאון ברונפמן, אם לא אזכיר את האיש, אשר יותר מכל אחד אחר, יזם את רעיון הקמת המוזיאון, מהווה את הרוח החיה בו, ומוסיף לדרבן את כולנו להשלמת המלאכה. בלי טדי קולק לא היה קיים מוזיאון ישראל ובלוי טדי לא היינו זוכים גם לתרומת מספחת ברונפמן ולהקמת מוזיאון ברונפמן. בישיבה ראשונה זו ברצוני, ברשותכם, להביע לו הערכתנו והוקרתנו על היטב כביר זה.

חברי ההנהלה הצטרפו להערכה והוקרה זו.

לאחר מכן קורא ד"ר בירן בפני החברים את מכתבו של טר החינוך והתרבות האומר: "הנני לאשר בזאת את הרכב ההנהלה הזמנית למוזיאון ברונפמן לעתיקות, בהתאם לרשימה המצורפת. בתור מנהל אגף העתיקות והמוזיאונים תיטמש אתה כיו"ר ההנהלה הזמנית. עם זאת הנני להביא לידיעת ההנהלה הזמנית את דלקמן:

א. בבוא המועד טיקבע על ידי טר החינוך והתרבות, תיבחר ההנהלה הקבועה של מוזיאון ברונפמן, יוגדרו המסגרת המשפטית שלו וסמכויותיו. כמו כן, תובהר מסכת היחסים בין מוזיאון ברונפמן לבין מוזיאון ישראל על חטיבותיו.

ב. מובן מאליו שההנהלה הזמנית הנ"ל, בראשותך, תפעל בהתאם לחוק העתיקות."

בכבוד רב

(-) זלמן ארן

מדדיע טהוא יחפטר מן הועדה, אם יתקבל נוסח מכתבו של טר החינוך.

פרופ' י. ידין:

מסתייג במפורט מכתבו של טר החינוך והתרבות. לדעת מר קולק הורכב גוף זה כגוף עצמאי וכחלק של מוזיאון ישראל. מטרד החנוך והתרבות מיוצג כאן יצוג מלא. ואולם יש להימנע מלסנף את המוזיאון למטרד החינוך והתרבות, שטא יפגע הדבר בעצמאות המוזיאון וגם בסיכווינו לתרומת תורמים מחוץ-לארץ.

טדי קולק:

מוסיף ומוטר אינפורמציה על הקונסטיטוציה שלפיה נתמנתה הנהלה זו. לדבריו, הוא לא קיבל מינוי מטר החינוך והתרבות, על מכתב-ההזמנה חתום מר ביהם, אשר אינו מסתייך למטרד החינוך.

פרופ' י. ידין:

המוזיאון הוקם מלכתחילה לא כגוף ממסלחי. ועדת ויתקון שהציעה קונסטיטוציה מפורטת קבעה, שהמינוי יוצע על ידי נטיא המדינה ויו"ר הנהלת הסוכנות היהודית, לצורך הדגשת אופיו הממלכתי של המוזיאון. בקונסטיטוציה של ועדת ויתקון לא מדובר על סמכות איזושהי לטר כלטהו.

היפך, לבצאל ולהיכל הספר יש כבר מינהלות הפועלות, ואילו מוזיאון ברונפמן הוא מוסד חדש. טר החינוך והתרבות לא יוכל לקבוע בעניין זה. אשר לסמכותו של טר החינוך כיו"ר מועצת המנהלים הכללית, הרי על כך הוסכם בזמנו, על מינוי זה כמינוי זמני. אולם מהיות אוספנס שונים של המוזיאון טייכים למוסדות כ"בצאל" או האוניברסיטה, טאינס בכפיפות לאיזה טר במדינה, על כן אין לטר החינוך סמכות לבטל או למנות אותנו.

אכן, יש בינינו 4 חברים הכפופים לטר החינוך ולגביהם יש לו סמכויות. הוא יכול להסכים למינויים של חברים אלה, אך לגבי שאר החברים, טאינס בתחום סמכותו - אין לו סמכות להחליט.

בסיכום, דוחה ידין את חוכנו של מכתב טר החינוך.

א. ישראלי:

שואל: לפי ויתקון מי ממנה את ההנהלה?

מר קולק:

לא נאמר בדו"ח ויתקון דבר כזה.

ד"ר בירן:

מציע לבחור הנהלה מבצעת שתכין תקנון למוזיאון ברונפמן. לדעתו יש לארגן את המוזיאון כאגודה אוטונומית כדוגמת בצאל.

מר קולק:

מביא לדוגמה את הנעשה בסוכנות היהודית, שם יושב כיום רואה חשבון מארה"ב, הבודק אם הסוכנות היהודית הינה גוף היכול לקבל תרומות. צריך למנוע, לדבריו, בכל מחיר, שהדבר יקרה גם לגבי המוזיאון.

מציע בסיכום דבריו, לא לקבל את הודעת טר החינוך.

מר א. ישראלי:

לדעתו, המזמין לישיבה זו הינו הנהלת מוזיאון ישראל, והוא הגוף המוסמך לברר את הבעיה שנתעוררה בזיקה למכתבו של טר החינוך והתרבות.

מר טדי קולק:

מאחר שבגוף זה יושבים 2 מחברי הנהלת המוזיאון, שהביעו הסתייגות ממכתב טר החינוך, הנני מציע להעביר את העניין לטיפול הנהלת מוזיאון ישראל.

א. בירן:

מציע להוסיף להצעה, שהטאלה חידון בין הנהלת מוזיאון ישראל לבין הטר.

הוחלט להעביר את העניין לטיפול הנהלת מוזיאון ישראל

לאחר מכן נמסרה רשות הדיבור לד"ר כהנא לספר על חוכניות התצוגה.

ד"ר כהנא:

מוסר דו"ח על הקונספציה של המוזיאון, וכן דו"ח על מה שנעשה בו עד עתה. לדעתו, יש לגשת למוזיאון זה כמוזיאון מודרני שיש לו תפקידים חשובים. מוזיאון בעל אופי דינמי. הוא מביא כמה דברים על התערוכה ועקרונותיה:

מטמו של מוזיאון ברונפמן למקרא ולעתיקות אנו למדים, על הקונספציה ההיסטורית-ארכיאולוגית שלו. היינו, להציג בדרך ההתפתחות ההיסטורית, היינו, מראשית ההיסטוריה ועד המאה ה-18. עקרון זה נשמר גם בנוגע לסידור החפצים.

הפרינציפ העליון: היראות

אחריו יבוא: הנושא

והעקרון השלישי: האספקט האסחיטי

זוהי ההיררכיה, לדעת ד"ר כהנא, הקובעת את אופי התצוגה. התצוגות ייעשו על הקיר בתוך ויטרינות וכן בויטרינות בודדות, כדי שהתצוגה לא תהיה רק בחלל. כן חוצג קרמיקה בכמויות לא גדולות, אלא מבחר שיוסדר בקבוצות מעניינות ויפות, כן יוצגו חפצי מחכת זכוכית ועוד.

קיימות 2 בעיות רציניות, לדעתו, הנוגעות לסטרוטקטורה של המוזיאון: הכניסה והיציאה למוזיאון היא מאותו מקום.

ד"ר בירן:

מעיר, נבדקת אפשרות לפתוח פתח נוסף בקצה.

ד"ר כהנא:

ממטיך, בעיה נוספת, העמוד המפריע לנו ולכן צריך לתכנן חפצים רבים בחלל וחפצים רבים ליד הקיר.

בעית הכתובות: למוזיאון אין חפצים רבים המדברים בעד עצמם, לכן יש לחשוב על כתובות גדולות למדי. מדובר על 3 כתובות הסבר:

1. כתובת כללית לכל תקופה (הסבר כללי על המצב הכלכלי, ההיסטורי, הדתי והאמנותי) אולי אפילו בטרנספרנט. על כל כתובת כללית - מפה המסבירה את המצב.

2. טיפוס שני של כתובות: לכל חפץ גדול כתובת קצרה והוא הדין לגבי חפצים חשובים בויטרינות.

בהחלט עם החלטת הועדה להשתמש ב-3 שפות=הסבר, נחשורה בעיה שאפשר למצוא לה פתרון, על-ידי כך שתינתן כתובת בעברית בנוסח מלא - ואילו באנגלית וצרפתית - בנוסח קצר. הוא הדין לגבי "היחידות". לגבי החפצים האינדיבידואליים - רק בעברית.

מאידך, כדי לאפשר לחיירים הבנה מלאה של הדברים יש, לדעתו, להוציא עלון שיהיה בכל אולם, עם טקסט מלא (עברית צרפתית ואנגלית) דוגמה כזאת מצויה בחול-ל, וכן מדריך שיצא ב-3 שפות, שיכלול הסברים כלליים לכל תקופה. קטלוג שלם לא כדאי להוציא כרגע, מסיבות שונות.

מעיר, שחייבת להיות שאיפה לקטלוג גדול ומלא בכל שפה ושפה, שיוטאל לכל אחד בחשלוט מסוים, ויוכל להחזירו אח"כ עם דמי שימוש קטנים (אין הדבר אמור לגבי פתיחת המוזיאון אלא מאוחר יותר.

מר קולק:

אינו מקבל הצעה זו. לדעתו יש להכין הסבר טווה בשלוש השפות, או לא לעשותו בכלל, אין טעם להפלות את התייר. לדעתו, יש לתת כתובות באותו נוסח ובאותו אורך בקצרה ליד כל חפץ, ואילו ליד "היחידות" צריך להיות הסבר שלם בשלוש השפות. אשר לפירוט על התקופות, יש להביא במדריך ולא על הקיר.

פרופ' ידין:

הצעה זו הגיונית. אך, לדעתו, אינה טובה מן הצד הפסיכולוגי.

ד"ר כהנא:

לדעתו, יש להקטין את העברית בתוך הויטרינות גם כן, ואילו הפירוט צריך לבוא רק בחוברת.

מר קולק:

באולם יקראו המבקרים, ואילו במדריך לא יקראו.

ד"ר כהנא:

מציע להקל על המבקר. כל מבקר קורא מה שמעניין אותו ולכן צריך שהכתובת תהיה כללית ומקוצרת ביותר. ואילו לגבי שאר הפרטים, הרי האיש המעוניין יתפסם. צריך שבסופו של דבר יהיה קטלוג מפורט בעתיד.

ד"ר אביצור:

מעיר, שקטלוג זה חייב להיות בשלוש השפות, ואפילו יש לחשוב בעתיד על קטלוג בשפות נוספות, כמו: אידיש ספרדית וכו'.

מר קולק:

פרופ' שטקליס: תפקיד המוזיאון להציג חצוה פונקציונלית, כדי לא להפוך את המוזיאון לחנות עתיקות מסודרת. הדגש חייב להיות על כל כלי וכלי. כתובות מעטות. רק כתובת אחת כוללת תקופה וחאריך, היתר צריך לבוא בקטלוג. אם אדם רוצה לראות כלי חרס - יקבל רק רוטם אסתיטי וזה לא יתן לו הרבה. עליו לדעת את תפקיד הכלי, חיי החברה וכד'. התרבות החומרית, לדבריו, צריכה להיות מוצגת בצורה חיה.

פרופ' ידין: שואל טאלה לסדר היום: האם בנקודות אלה הסנויות במחלוקת אנו נחליט או נעביר זאת להנהלה?

א. בירן: ברור שלא ניכנס בפורום זה לבעיות אלה, אלא נלבן אותן בישיבת ההנהלה המבצעת. מציע שכהנא ימשיך להסביר את תכנית התצוגה.

פרופ' ידין: מציע, שלפי רוח הדברים של הד"ר בירן, בנוגע להכנת המוזיאון, יש ללכת בדרך שונה, לדון תחילה בשני סעיפים אופרטיביים. ד"ר כהנא ימסור רק בקיצור על הפונקציות של המוזיאון, ואילו המועצה חציע להנהלה המבצעת, הצעות וקוים לליבוץ.

ד"ר דותן: שואל, מהו תפקיד המועצה הזאת? האם לאטר את הצעות ההנהלה?

ד"ר בירן: נקבע חאריך פתיחה שעליה עובדים כבר כשנה. לעובדים יש כבר השקפה איך להציג, והיום לא נוכל להיכנס לפרטים, אחרת, לא נוכל לפתוח את המוזיאון למועד. מציע שד"ר כהנא ימסור במהרה מה הן הבעיות, ואילו הקורטוריון יסמין את ההנהלה להחליט.

הצעה זו נתקבלה על דעת כולם.

סעיף ד: ה ת ק ן

ד"ר בירן:

מעלה לדיון את סאלת התקנים. לדעתו היתה התלבטות, מה צריך להיות התקן של המוזיאון. בינתיים דרש אישור פורמאלי למינויו של ד"ר כהנא, כמנהל מוזיאון ט. ברונפמן, וכן החלטה על מינוי הקורטורים המקצועיים. אטר לטאר, הרי העניין יוטל על ההנהלה המבצעת.

1. לתקופה הקדומה
2. לתקופה המקראית
3. לתקופה המאוחרת
4. ארכיאולוג שדה

וכן 3 קורטורים-עוזרים. הצעה זו, לדבריו, נובעת מעצם המבנה של מוזיאון, כולל הסתייגות קטנה לגבי קורטור-שדה, שתפקידו יותנה בתפקידי השדה שיעמדו בפני המוזיאון ולתקציב שיעמוד לרשות המוזיאון. גישה זו נובעת מכך, שתפקיד מוזיאון בין השאר, להיות שותף למציאות ולגילויים שיעשו בחפירות השונות. מכאן שהמוזיאון חייב אף לצאת לחפירות. והוא הדין לגבי הכללת סעיף כזה בתקציב המוזיאון.

אי לזאת, מציע ד"ר בירן, לאטר ארכיאולוג שדה לחקן המוזיאון. בסך הכל 7 עובדים לאישור בחקן המקצועי של מוזיאון ברונפמן.

פרופ' ידין: מסכים להצעה בלי הגבלת התנאי לארכיאולוג שדה.

מר ישראלי: סבור כי קודם צריך לדון בתקציב ורק אח"כ בחקן העובדים. לגבי עוזר-קורטור - ברור שיט צורך בו, כדי להחיש את ההכנות לתערוכה. אולם לגבי ארכיאולוג-שדה - קשה לקבוע, כיוון שזה יוצר מדיניות, שהמוזיאון יעסוק בחפירות ארכיאולוגיות.

פרופ' מזר: הרעיון להחזיק ארכיאולוג הוא, כדי שיהיה לו מגע בלתי פוסק לעבודות השדה, ולצורך שיתוף המוזיאון בחפירות שונות של משלחות אחרות. קיימת, לדבריו, שיטה של עבודה צוות - היינו של מוסדות שונים, ובכללם מוזאונים, המסתפים פעולה בעבודות החפירה. נוהג זה קיים גם במוזיאונים אחרים בעולם, כיוון שמטבע הדברים, יש להם עניין בכך.

שאלה: מדוע הקורטורים לא יעשו זאת?

פרופ' ידין: תפקיד הקורטור לשבת כאן ולקטלג (אמנם יש והוא יוצא לשדה), אך תפקידו כשמו - קורטור. ולפי שלפנינו מוזיאון המושתת על עקרון מדעי, חייב הוא לדעת, ידיעה אינטימית, מה קורה בחפירות כל הזמן, בפרט שהדו"חות על החפירות מתפרסמים מאוחר. לדוגמה, הוא מביא את חפירות ערד המחיימות עכשיו, ושיט להם ערך מוזיאלי חשוב ביותר.

בסיכום, לדעתו, צריך שאחד מהעובדים יהיה מעורה בעבודות-השדה ויוכל ליעץ על בעיות הקשורות בכך. נראה לי, שאחד לא יספיק, אך מוכן לקבל שכרגע קשה לאטר יותר.

ד"ר דותן: לדעתו, חייב המוזיאון להיות מובילי, האנשים העובדים בו כיום מעורים מאוד בעבודת הארכיאולוגיה בשדה, ולא יספיקו לעבוד בזה. אפשר אמנם ליצור מחלקה, שתיקרא מחלקה של חפירות, שתפקידה לעסוק בחפירות, אם זה אחד מתפקידי המוזיאון, אך במסגרת עבודות הקורטורים. דבר זה קיים ב"בריטיש מוזיאון" או בפנסלברניה, שם יוצאים הקורטורים לחפירות בלי שתיווצר מחלקה מיוחדת. דוגמה נוספת היא האוניברסיטה העברית - שבה יוצאים הפרופסורים לארכיאולוגיה לעבודה-שדה, למרות שיט להם תפקידי הוראה.

פרופ' ידין: מעיר, שגם האוניברסיטה לא מרוצה מהסדר זה, ולכן מדובר על הקמת המכון לארכיאולוגיה, בו יצאו חלק לחפירות וחלק יעסקו בהוראה.

פרופ' מזר:

מתנגד לגישה זו. לדעתו, תפקידנו ליצור מוזיאון; מוזיאון שהקורטורים שלו יוצאים לחפירות - איננו מוזיאון טוב. קורטור חייב להיות בראש וראשונה קורטור ולא חופר. תפקידו מצטמצם בעיקר במוזיאון. החפירה דורשת גם פרסום דו"חות ובצורה זו יסבלו 2 התפקידים.

מה שאנו מציעים, היינו, ארכיאולוג שאינו קשור כלל לעבודת המוזיאון ולחפירות, אלא פנוי לעבודות חפירה, במסלחות ארכיאולוגיות. ארכיאולוג כזה יהיה בסטטוס של אדם יוחר מובילי, אף יסע לחו"ל, אם יהיה צורך בכך. מזר מציע, לאטר את התפקיד של ארכיאולוג שדה, בפרט שהמוצעת, הגב' רות עמירן, היא בעלת נסיון רב ביותר, ותוכל לתרום רבות מנסיונה.

ד"ר כהנא:

מעיר, שהוא מסכים עם דברי מזר, אך לדעתו, יש להגדיר את התפקידים בבירור, מן הבחינה האדמיניסטרטיבית.

פרופ' ידין:

שאלת מזר היא עקרונית ביותר. המוזיאון חייב להיות דינמי, לארגן הרצאות, תערוכות וכד' - אם הקורטורים יטבו בסדה - יהיה זה מוזיאון מת.

ידין מציע, שהקורטוריון יאטר את התקן האמור. היינו, 3 קורטורים, 3 קורטורים-עוזרים וארכיאולוג שדה. ואילו על ההנהלה המבצעת לקבוע הגדרה מדויקת של תפקידי האנשים וכן את דרגותיהם ושמותם.

מר ישראלי:

שואל אם המינויים נעשים בדרך של מכרזים או מינויים?

ד"ר בירן:

מטיב, האנשים העוברים ממקום אחר - מתמנים אוטומאטית, ואילו התפקידים החדשים - בדרך של מכרז.

פרופ' ידין:

שמות האנשים מומלצים אישית בדרך כלל. על תפקיד מדעי - לא קיים מכרז, הקורטורים נכללים בין אלה. על תפקידים אדמיניסטרטיביים נקיים מכרזים. ההחלטה על כך תהיה בידי ההנהלה הכללית שהיא גם תחליט בנוגע לרפאים וכד'.

סעיף ה' - תקציב

ד"ר בירן:

בהנהלת מוזיאון ישראל הוכנה הצעת תקציב שעליו אין עדיין אישור. התקציב מסתכם ב-2 מיליון לירות. לדעתי, ייחכן להציע קיצוצים בסך 900,000 ל"י. גם אז יועמחו תקציב הנהלת מוזיאון ישראל ל-1,100,000 ל"י, מתוך הנחה שעל ברונפמן יחולו 40%, יהיה בנוי התקציב כלהלן:

השתתפות בהנהלת מוזיאון ישראל	440,000.-	ל"י	לשנה
מ ש כ ו ר ו ת ברונפמן	130,000.-	" "	"
ר כ י ט ו ת	30,000.-	" "	"
ח פ י ר ו ת	40,000.-	" "	"
סה"כ :	640,000.-	ל"י	

לזה יש להוסיף

על דברים שמחוץ לתקן (יועצים קטלוג, עוזרים, חומרים וכד')

60,000.- ל"י

סה"כ כללי: 700,000.-

הכנסות משוערות: 300,000 ל"י - ממספחה ברונפמן - השתתפות בהחזקת המוזיאון.

400,000 ל"י - מענק משרד החינוך והתרבות.

מר קולק:

מוסר אינפורמציה, שהרצת המוזיאון עד 1.1.65 תוכלל בהוצאות הבנייה, כולל הרצת חודש הפתיחה, שתעלה בכסף רב. דבר זה, על כל פנים, לא מטחרר את משרד החינוך ו"בצלאל" מהשתתפות.

פרופ' מזר: מציע להחיעץ על עניינין זה עם פריבט או מאן, כי במובן המרכז הרפואי קיים אותו מצב לגבי היחס בין האוניברסיטה והדסה. וכיוון שהם החלטו בכך בזמנו, כדאי להתייעץ אתם.

מר קולק: הרעיון טוב מאוד!

פרופ' שטקליס: לדעתי, חסר בחקציב סעיף השתתפות המוזיאון בקונגרסים וסימפוזיונים בינ"ל.

ד"ר בירן: עונה: יש פרטים רבים החסרים בחקציב.

מר קולק: מציע, לעבד חקציב מפורט יותר לישיבה הבאה.

פרופ' מזר: שואל, מדוע לא נזכרה עיריית ירושלים בחקציב?

ד"ר בירן: מטיב, שהעירייה קיבלה על עצמה את הכרוך בטיפול ב ג ן המוזיאון.

מר קולק: מוסיף לכך, שהעירייה השתתפה בסכום של 1/2 מילין ל"י בהקמת מוזיאון ישראל, ומזה כבר נחנה סך 300,000 ל"י.

לאחר מכן ניגט הקורטוריון לבחירת ההנהלה המבצעת:

- הוחלט על:
- מינדה דה גינצבורג - נציגת ילדי ברונפמן
 - פרופ' י. ידין
 - ד"ר א. בירן
 - מר א. ישראלי
 - פרופ' ב. מזר
 - מר טדי קולק

ההנהלה המבצעת תיאלץ להיפגש לעתים קרובות.

מר קולק: מציע שההנהלה הכללית תיפגש אחת לחודש לפחות, אחרת לא יצעידו את הדברים קדימה, כי כבר אנו במצב של איחור. לצורך תיאום בין ההנהלה וכן כדי להכניס את אלה שלא היו בתמונה עד עתה, מציע מר קולק, שתחילה יימסרו הפרוטקולים של הנהלה זו לכל חברי הקורטוריון, כדי שהללו ידעו על המתרחש וכדי, בעיקר, למנוע שגוף זה ייהפך לגוף של כבוד במקום גוף של עבודה.

פרופ' מזר: מעיר, שעל המזכירות להשקיע עבודה-יתר בארגון הישיבות. מפרטי ההזמנה לא ברור הרבה, יש להתקטר קודם כל עם האנשים ולוודא אם יש להם פנאי, כמו כן יש לדאוג לתחבורה להסעת החברים שאין להם רכב, לישיבות במוזיאון.

מר קולק: מציע לסדר היום, לקבוע לוח של יום הישיבה, שיהיה קבוע.

פרופ' ידין: מעיר שכדאי לקבוע את כל הישיבות של המועצות השונות ביום אחד ובשעות שונות, כדי לא להכביד על החברים המשתתפים בוועדות שונות.

לאחר התייעצות הו ח ל ס על יום שלישי בסבוע כיום קבוע לישיבות. יום זה יתואם עם כל הגופים האחרים, כדי לאפשר רצף של ישיבות ביום זה.

פרופ' ידין: מציע לדון בישיבה הקרובה בבעיות עקרוניות כגון: מה אופיו של המוזיאון ומה זיקתו לממצאים בחפירות, וכן במכלול בעיות עקרוניות אחרות.

כן מציע, פרופ' ידין, שד"ר כהנא יביא בפני ההנהלה תזכיר מוקדם כולל הצעות לפתרון, והערות שהוא מבקש להעלות, כדי לתת זמן למחשבה.

פרופ' מזר: אף מציע לכלול סעיף שונו ת בכל ישיבה, כדי לתת מקום לפתרון טאלות קטנות